

EXPUNERE DE MOTIVE

Satul Stroești se află în centrul de greutate al zonei locuibile a văii Vâlsanului. El a fost centru de comună până în 1968 dar înainte de primul și al doilea război mondial a fost centru de plasă. Aici s-a construit în 1908 Judecătoria Ocolului Rural Stroești a cărei activitate a durat o jumătate de secol.

Satul Stroești, împreună cu satele vecine Costești-Vâlsan și cu Valea Muscelului formează o grupare administrativă compactă, încheată istoric și cu legături multiple dezvoltate prin căsătorii endo și exogame.

Între centrele satelor Costești-Vâlsan și Valea Muscelului și viitorul centru comunal propus a fi, ca în trecut, la Stroești, distanța este sub 4 km.

Satul Stroești este atestat documentar pentru prima dată la 18 martie 1500, dar el a fost hotărnicit încă de pe timpul voievodului Mircea cel Bătrân. Are o istorie impresionantă consemnată și în cele 3 volume de documente publicate până acum sub titlul: "Stroești-Argeș. Documente și mărturii". Este înfrățit cu localitățile: Saxon, cantonul Valais din Elveția; Stroești, raionul Râbnița, Transnistria și Stroești, raionul Nouă Sulițe, regiunea Cernăuți, Ucraina.

Din Stroești s-au ridicat: 17 universitari, 16 doctori în științe, un general, un protopop, un actor și director de teatru, doi parlamentari, preoți, ingineri, medici, economiști, oameni de cultură, cadre didactice, etc. surprinzător de mulți pentru cei 1500 locuitori, în medie, cât a avut în ultimii 40 de ani.

Satul reprezintă o insulă etno-folclorică în care s-au conservat tradiții arhaice studiate de folcloristul Mihail Robea și consemnate în cărți și studii. Aici sunt povestitori cu valențe discursive unice în zonă.

Datorită faptului că regimul proprietății asupra pământului nu s-a schimbat în perioada 1945-1989, relațiile interumane n-au suferit seisme importante.

În anul 1968 comuna Stroești a fost desființată sub motiv că nu are pe teritoriul ei o gospodărie agricolă colectivă. De atunci, locuitorii satelor Stroești, Costești-Vâlsan și Valea Muscelului se chinuie. Le-au fost luate toate instituțiile specifice: dispensarul veterinar, dispensarul uman, sediul poliției, primăria cu toate atribuțiile ei, etc.

Banii colectați în Stroești au servit în ultimele 3 decenii pentru investiții în satele Vâlsănești și Mușătești.

Fixarea centrului de comună, în 1968, în satul Vâlsănești (comuna actuală numindu-se "Mușătești") a urmărit să distrugă tradițiile culturale din satele Stroești și Mușătești.

Viitoarea comună Stroești, pe care o propunem a se înființa, are următoarele coordonate de definiție (la 20 noiembrie 1997):

1. Suprafața totală: - 45 km²
2. Populația : - 2.237 locuitori
3. Numărul gospodăriilor: - 858
4. Teren agricol: - 989 ha
5. Efective animale: bovine - 836
 ovine - 1.503
 porcine - 674
 cabaline - 274
6. Relief: - deluros
7. Apele: - râul Vâlsan (cu romanichthys valsanicola), debit mic și curs continuu
8. Torenții: - amenajați
9. Izlaz comunal: - existent și amenajat
10. Ocupația locuitorilor: - creșterea vitelor, pomicultură, agricultura, meserii noi
11. Flora: - păduri de fag, stejar, conifere, salcâm, anine, etc.
12. Fauna sălbatică: - lupi, vulpi, urși, mistreți, căprioare, veverițe, etc
13. Clima temperată: - temperatura medie anuală + 10⁰C
 - " " medie iarna + 3⁰C
 - " " medie vara + 21⁰C
14. Baza materială: (zestrea edilitar-gospodărească) există și cuprinde:
 - Palatul administrativ (Primăria) cu 17 camere – sediu foarte bun și bine întreținut;
 - două școli (Stroești - 3 corpuri de clădiri, Costești – 1 corp) cu 8 clase în funcțiune;
 - două cămine culturale;
 - o bibliotecă în Stroești;
 - un muzeu în Stroești;
 - trei biserici din care două în Costești-Vâlsan;
 - o moară funcționând cu energie electrică, în Stroești;
 - două magazine mixte;
 - 15 chioșcuri și bufete;
 - clădire pentru dispensar uman (tip Carol I; baia comunală și clădirea medicului necesită reparații) în Stroești;
 - grădiniță de copii;
 - Intelectualii care lucrează acum pe raza viitoare comune:
 - 10 profesori
 - 6 învățători
 - 3 educatoare
 - 1 bibliotecar
 - 3 cadre medicale
 - 5 funcționari publici, etc.

16. Centrul comunal se impune a fi la Stroești, din condiții geografice dar și demografice și economice.

SATUL	POPULAȚIA	GOSPODĂRII	TEREN AGRICOL - ha. -
Stroești	1.225	418	495
Costești-Vâlsan	841	362	416
Valea Muscelului	171	78	78
TOTAL	2.237	858	989

17. Satul Stroești se află pe șoseaua asfaltată Pitești – Merișani – Brădet (stațiune de odihnă). De la centrul viitoarei comune până la Pitești sunt 37 km și până la Curtea de Argeș, 20 km. Satele Costești – Vâlsan și Valea Muscelului sunt în afara acestui traseu.

Dezvoltarea comunei propuse ar putea demara prin stoparea hemoragiei actuale de resurse bănești, care se colectează din aceste sate și pleacă din 1968 în alte părți dar și printr-o administrație locală interesată în această dezvoltare.

Proiectul instalației de alimentare cu apă din Stroești a fost amânat sine die. Dezvoltarea turismului, a sectoarelor tradiționale (plus ceramica și teracota), resursele naturale (pădurea) și potențialul economic al viitoarei comune Stroești permit autofinanțarea și funcționarea ca unitate administrativ-teritorială de sine stătătoare și cu șanse de progres.

Din 1972 funcționează aici Societatea Cultural-Științifică "Stroești-Argeș" care a devenit cunoscută prin activitățile și publicațiile sale dar și prin modelul cultural posibil pe care l-a promovat în lumea satelor.

La Adunarea Generală din 29 iulie 1990, întreaga populație a satului Stroești a cerut reînființarea comunei desființate abuziv în anul 1968. Memoriul respectiv a fost înaintat președintelui țării.

În ședința Consiliului Comunal al comunei actuale Mușătești, ținut în ziua de 23 februarie 2001, toți consilierii au fost de acord cu ruperea actualei comune Mușătești în două și reînființarea comunei Stroești și a comunei Mușătești în structura lor de dinaintea abuzivei reforme din 1968.

Sunt îndeplinite toate condițiile pentru reînființarea comunei Stroești, fapt pentru care propun adoptarea proiectului de lege alăturat.

Prof.univ.dr.ing. **Nicolae Leonăchescu**

Deputat de Argeș

Anexă: Bibliografie minimă privind istoria, cultura și realizările locuitorilor din Stroești – Argeș.

BIBLIOGRAFIE

1. Mihail Robea – *Folclorul poetic din Stroești – Argeș*. Societatea Cultural-Științifică "Stroești-Argeș" București., 1980 (248 pagini).
2. Mihail Robea – *Proză populară din Stroești - Argeș*. Casa Editorială MUNTENIA. București, 1997 (288 pagini).
3. Nicolae Leonăchescu – *Stroești – Argeș. Documente și mărturii*. Vol. I, Editura Litera, București, 1971 (408 pagini); vol. II, Editura Scrisul Românesc, Craiova, 1981 (220 pagini); vol. III, Casa de Editură și Librărie "Nicolae Bălcescu", București, 2000 (808 pagini).
4. STROEȘTENII, nr. 1/1994 (Chișinău); nr. 2/1998, nr. 3/1999, nr. 4/1999, nr. 5/2000 și nr. 6/2000 (Pitești).
5. Nicolae Leonăchescu – *Stroeștenii în știință și cultură*. Vol. I, Societatea Cultural-Științifică "Stroești-Argeș", 1996 (238 pagini).